

ת"פ 26658/10/16 - מדינת ישראל נגד בילל אבו מערוף, אחמד אלאפסק

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 26658-10-16 מדינת ישראל נ' אבו
מערוף (עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בילל אבו מערוף (עציר)
2. אחמד אלאפסק

הנאשמים

גזר דין

מבוא

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בניסיון לקבלת דבר במרמה עבירה לפי סעיף 415 רישא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). הנאשם 1 הורשע, בנוסף, במעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק, ובהפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק.

2. במסגרת ההסדר, הוסכם שהנאשמים יודו ויורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובאשר לעונש, הוסכם שהצדדים יעתרו במשותף להטלת העונשים הבאים:

לנאשם 1 - מאסר בפועל למשך 5 חודשים, מאסר על תנאי, פיצוי מוסכם בסך 4,000 ₪ בגין הנזקים שנגרמו לרכבי המשטרה. נוסף על אלה תעתור המאשימה גם להטלת קנס לפי שיקול דעת בית המשפט.

יוער, כי במקור הוסכם על שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, אולם בדיון לפניי מיום 29.05.2019 תוקן ההסדר ורכיב המאסר הומר בחמישה חודשי מאסר ממש בעקבות מעצרו של הנאשם-1 בתיק אחר.

לנאשם 2 - מאסר בפועל למשך 3 חודשים שאותם יישא הנאשם בעבודות שירות בכפוף להתאמתו, מאסר על תנאי, ובנוסף תעתור המאשימה לעונש של פיצוי וקנס.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן - במועד הרלוונטי לכתב האישום, המכונה עדנאן פעל כסוכן מטעם משטרת ישראל בפעילות לאיתור חשודים בעבירות סמים (להלן: "**הסוכן**"). ביום 21.01.2014 שוחח הסוכן בטלפון עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. בשיחה זו, סיכמו השניים שהנאשם-2 ימכור לסוכן שני קילו חשיש תמורת 28,000 ₪ לקילו, ו-700 גרם קוקאין המכונה "קריסטל" תמורת 270 ₪ לגרם. השווי הכולל של העסקה עמד על 245,000 ₪. בשיחה סוכמו גם המקום והשעה שבהם יפגשו הנאשם-2 והסוכן לצורך השלמת העסקה. במועד שאינו ידוע במדויק, קשרו הנאשמים קשר להונות את הסוכן ולספק לו מלח במקום סמים. הנאשמים הגיעו למקום המפגש בשעה המיועדת, כאשר הנאשם-1 נוהג ברכב והנאשם-2 יושב במושב הנוסע שליד הנהג, כשהם מצוידים בתיק ובו שלוש חבילות מלח שנחזו להיות סמים מסוכנים. הנאשמים ירדו מהרכב כאשר נאשם-1 אווז את התיק בידו. בשלב זה, פתח השוטר גנאם את תא המטען של רכבו, והנאשם-1 השליך את התיק לתא המטען וסגר אותו. הנאשם-2 אמר לסוכן: "תן לו את הכסף ואני נשאר אתכם", והנאשם-1 החל להאיץ בנאשם-2 שיש למהר לפני שתגיע המשטרה למקום. בהמשך, נתנו הנאשמים את התיק לסוכן, תוך יצירת מצג שווא שלפיו התיק מכיל סמים. הסוכן לקח את התיק, נכנס לרכבו במטרה לבדוק את תכולת התיק הוציא ממנו חבילה עטופה בבד שחור, בעוד הנאשם-2 יושב במושב הקדמי ליד השוטר גנאם אשר המשיך בספירת הכסף. כאשר הבחין הנאשם-1 בסוכן כשהוא בודק את תכולת התיק, חטף מידי את החבילה ושני הנאשמים נמלטו מהמקום בנסיעה מהירה ברכבם.

בשלב זה, ניתנה הוראה לכוחות משטרה רבים שנמצאו בקרבת מקום מבעוד מועד, לעצור את הנאשמים, וניידת משטרה עקפה את רכבם של הנאשמים והחלה להאט את נסיעתה עד כדי עצירה. שתי ניידות משטרה נוספות חסמו את רכב הנאשמים משמאל ומימין. מספר שוטרים יצאו מהניידות תוך שהם קוראים אל עבר הנאשמים: "עצור משטרה". משהבחין בכך, נמלט הנאשם-1 מהמקום בנסיעה מהירה על שול הדרך, תוך שהוא מנגח עם רכבו שניים מהניידות שחסמו אותו. במהלך אותה נסיעה, התקרבו מאוד לשניים מהשוטרים.

כתוצאה ממעשים אלה, נגרמו לשתי ניידות משטרה נזקים שעלות תיקונם עמדה על סך 11,470 ₪.

הנאשם-1 נמלט מהמקום בנסיעה מהירה, תוך שכוחות משטרה דולקים אחריו, וכעבור זמן מה, נעצר. דלת הנהג של רכב הנאשמים הייתה נעולה, ואחד השוטרים נאלץ לנפץ את חלון הדלת עם פטיש חילוץ. כאשר עצרו השוטרים לבסוף את הנאשם-1, הוא התנגד למעצר, אחז את ההגה בכוח בידו וסירב לשחררו. במועד זה היה הנאשם-1 פסול מלנהוג.

שני הנאשמים הורשעו על שבמעשיהם ניסו לקבל מהסוכן דבר במרמה.

הנאשם-1 הורשע בנוסף על כך, שנהג רכב, בדרך ציבורית, בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה ועל שעשה מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. במסגרת הטיעונים לעונש, ביקשו הצדדים לכבד את הסדר הטיעון ולהשית על הנאשמים את העונשים שהוסכמו. ב"כ המאשימה טענה, כי ההסדר מאוזן והנימוקים לכריתתו הם קשיים ראייתיים וחלופי הזמן המשמעותי מאז שנעברו העבירות. ב"כ הנאשמים ביקש לקזז את ימי המעצר מעונשו של הנאשם-1 שהיה

עמוד 2

עצור 8 ימים בתיק זה.

דברי הנאשמים

5. הנאשם 1 ניצל את זכותו למילה האחרונה ואמר: "תודה לכבוד השופט".

הנאשם 2 ויתר על זכותו למילה אחרונה.

דיון והכרעה

שאלת היחס בין הסדר הטיעון לתיקון 113

6. כיוון שמדובר בהסדר טיעון, יש לתת את הדעת לשאלת היחס בינו ובין תיקון 113 - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

בפסיקת בית המשפט העליון עלו קשיים ביישום מתווה הבניית הענישה על הסדרי טיעון. קשיים אלה נובעים מההבדלים העמוקים שבין שני המתווים.

ודוק - הנימוקים העומדים, דרך כלל, בבסיס הסדרי טיעון ומשמשים אמת מידה לבחינתם ואימוצם, כגון: קשיים בניהול המשפט, קשיים ראייניים, מניעת עדותם של עדים, אי יכולת להעיד עדים, ומניעת חשיפת חומרים רגישים, אינם חופפים לשיקולי הענישה שאותם נועד תיקון 113 להסדיר לצורך קידום עיקרון אחדות הענישה. למעשה, מדובר בשתי מערכות שיקולים נבדלות זו מזו המוליכות לעיתים למסקנות שונות באשר לעונש הראוי לנאשם.

בשונה מהסדר הטיעון שלפנינו שכולל עונש מוסכם, יישום מתווה הבניית הענישה על הסדרי טיעון מסגו "טווח" או "רף עליון" עלול להוביל בנסיבות מסוימות להטיה של העונש שייגזר כלפי מעלה (עיין בע"פ 8109/15 **אביטן נגד מדינת ישראל** (09.06.2016), ע"פ 2524/15 **שפרנוביץ נגד מדינת ישראל ואח'** (19.07.2016) וע"פ 6943/16 **גלקין נגד מדינת ישראל** (28.01.2018)).

יש לציין שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנושא ובפסיקת בית המשפט העליון קיימת גם גישה אחרת - מובילה, שעל פיה לצורך בחינת סבירותו של הסדר טיעון ולצורך בדיקת טובת ההנאה שהוענקה לנאשם בגדרו, מחויב בית המשפט לבדוק את מידת הסטייה של העונש המוסכם מהעונש הראוי שהיה נגזר אלמלא נכרת הסדר. דהיינו יש להשוות את העונש המוצע במסגרת ההסדר לעונש שהיה נגזר בהתאם למתווה הבניית הענישה. (ראה למשל ע"פ 512/13 **פלוגי נגד מדינת ישראל** (04.12.2013)).

כשלעצמי אני סבור שמדובר בשני מתווים המבוססים על מערכות שיקולים שונות ועל כן אין צורך לפסוע בנתיבי הבניה עת בא בית המשפט לבחון הסדר טיעון.

עם זאת למעלה מן הצורך, אדון במעשים ובעושים תוך שימוש בכלים שגובשו בתיקון 113.

עסקת הסמים

7. הנאשמים הורשעו בניסיון לקבל דבר במרמה במסגרת עסקת סמים, לאחר שהתקשרו בהתחייבות לעסקה בסם מסוכן אך בעת מימוש העסקה סיפקו לסוכן מלח במקום סמים.

על פני הדברים ובהסתמך על פסיקת בית המשפט העליון, מגלות עובדות כתב האישום עבירה של "עסקה אחרת בסם" שהיא אחת החלופות שבסעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973. על פי הפסיקה, "עסקת אחרת בסם" כוללת כל הסכם לעשיית פעולה אסורה בסמים מסוכנים, גם אם זו לא מומשה בפועל.

בע"פ 214/84 חוזה נגד מדינת ישראל (06.05.1985), בהתייחסו לעסקה אחרת בסם, אמר בית המשפט העליון כך:

"[...] בית משפט זה נתן למונח 'עסקה אחרת' משמעות נרחבת שכוללת כל הסכם לביצוע פעולה אסורה בסמים מסוכנים. בית המשפט לא פירש שההסכם יצא לפועל אלא קבע שעצם ההסכמה ההדדית היא המהווה את העבירה. הושלמה עסקה בסמים, תשובץ העבירה במשבצת המיוחדת שעוצבה בסעיף 12; התגבשה הסכמה לקיים עסקה ונקשר הקשר לכך אך העסקה הספציפית לא מומשה, תשובץ העבירה במסגרת עסקה אחרת"

הנאשמים כרתו עסקת סמים על כל הכרוך בכך. על פי כתב האישום, מדובר היה בכמויות גדולות וניכרות של סמים משני סוגים שונים- חשיש וקוקאין, וסכום הכסף שהנאשמים היו צפויים לקבל תמורתם, היה גבוה ועמד על קרוב לרבע מיליון ₪. הכמות המסחרית שהוצעה למכירה כמו גם הסכומים הגבוהים שהתבקשו, מלמדים על כך שבפנינו עסקה שבין סוחרים להבדיל מעסקה שבין משתמש לסוחר ונתון זה נזקף לחומרה. היקף העסקה מלמד גם על מעורבות עמוקה של הנאשמים בעולם הפשע.

דומני שעת בוחנים את הערכים המוגנים בעבירת עסקה אחרת בסם, בהשוואה לעבירת מרמה, מתחזקת המסקנה שהעבירה ההולמת את המקרה היא הראשונה. בעוד שהערכים המוגנים בעבירת המרמה הם ההגנה על קניינו של המרומה ועל אמינות חיי המסחר, הערכים המוגנים שנפגעו במקרה דנא הם אחרים, ומצויים בתחום של מניעת עסקאות סמים. ברי שאין כל אינטרס ציבורי להגן על קניינו של סוחר סמים ועל האמינות במסחר בסמים. עם זאת הוסכם בהסדר הטיעון שהנאשמים יורשעו בעבירת מרמה כפי הנראה משיקולים הקשורים בהסדר הטיעון ועל כן אסתפק בהערתו זו.

8. הערך המוגן בעבירות מסוג זה הוא הצורך במניעת עסקאות סמים המניעות את גלגלי כלכלת הסמים ובכך פוגעות בציבור. הדברים אמורים אף שבסופו של דבר מכרו הנאשמים לסוכן מלח ולא סמים.

9. מידת הפגיעה בערך המוגן היא לא מבוטלת, בשים לב לטיב העבירה ואופייה ולהיקף העסקה.

10. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, בחנתי את פסקי הדין שלהלן אשר בהם נמצא יסוד של מרמה במסגרת עסקאות סמים: רע"פ 5996/09 עכילה נגד מדינת ישראל (26.07.2009), ת"פ (ב"ש) 21092-05-14 מדינת ישראל נגד אבו עמר (04.03.2015), ת"פ (כ"ס) 13300-08-10 מדינת

ישראל נגד שביטה (10.03.2011), ת"פ (ב"ש) 5239/08 מדינת ישראל נגד שריף (04.05.2009).

נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוט

11. בחלקו השני של כתב האישום המתוקן מיוחסות לנאשם- 1 עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות והפרעה לשוט, בגין בריחתו מהשוטרים תוך פגיעה בשני כלי-רכב משטריים.

12. אשר לנהיגה פזיזה ורשלנית, הערכים המוגנים שנפגעו הם שלומם וביטחונם של השוטרים וציבור עוברי הדרך, שהועמד בסכנה ממשית נוכח נהיגתו הפרועה של הנאשם- 1.

הערכים המוגנים בעבירת הפרעה לשוט הם הצורך למנוע את הכשלת המשטרה במילוי משימותיה וההגנה על שלטון החוק.

13. בע"פ 2519/14 אבו קיעאן נגד מדינת ישראל (29.12.2014), דן ביהמ"ש העליון בערעורו של נאשם שהורשע בשתי העבירות דלעיל. בהתייחסו לחומרת העבירות אמר בית המשפט כדברים הבאים:

"[...] מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית. לא זאת בלבד שהמערער ביקש להימלט מאימת הדין, אלא שהוא לא נרתע מלסכן את השוטרים - שעה שהתנגש בשתי הניידות בזו אחר זו - וכן את שלום ציבור משתמשי הדרך כדי להשיג את מבוקשו. יש לראות מעשים מעין אלה בחומרה רבה. חומרה זו שרירה וקיימת גם בנתון לכך שהמערער לא הורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 לחוק כי אם בעבירה של נהיגה פזיזה ורשלנית "בלבד" (ע"פ 8116/10 אבו עמאר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (10.3.2011))."

ובהמשך:

"[...] מעשיו של המערער, ובין היתר ניסיונו להימלט מהמשטרה תוך נהיגה פרועה, מעידים הן על זלזול בחוק ובמשטרה, הן על אדישות לסיכון השוטרים וציבור משתמשי הדרך (ע"פ 5691/09 גבארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (11.10.2009)). אף שהשוטרים קראו לעברו לעצור, ביצר המערער לסכנם ולהתנגש בניידות שבהן נסעו, תוך שהוא גורם נזק לרכוש ומסכן את הסובבים אותו - הכול כדי להימלט מאימת החוק."

מתחם העונש ההולם

14. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו ואת מידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את מידת אשמים של הנאשמים ואת הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, מצאתי שהעונשים המוצעים בהסדר הטיעון חורגים לקולה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם שהייתי קובע אלמלא הסדר הטיעון.

ברם, גם בהינתן שהסדר הטיעון חורג לקולה, עדיין יש לבוחנו על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה.

הסדר הטיעון

15. על פי פסיקה עקבית וברורה של בית המשפט העליון, ככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם, ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "**נוסחת האיזון**") (ע"פ 1958/98 **פלוני נגד מדינת ישראל** (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקה לנאשם - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

16. המאשימה נימקה את הסדר הטיעון בקשיים ראייתיים ובפרק זמן המשמעותי שעבר מאז שנעברו העבירות.

17. נוסף על נימוקים אלה, התחשבתי גם בהודאות הנאשמים, הודאות המאפשרות להניח לטובתם הנחות מקלות כגון נטילת אחריות, חרטה וכיו"ב.

18. לחומרה, זקפתי את עברם הפלילי של הנאשמים.

לנאשם-1 שתי הרשעות קודמות שעניינן הסעת שב"ח, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטר וקבלת נכסים שהוגו בפשע. בגין הרשעותיו נשא שני מאסרים בעבודות שירות.

לנאשם-2 הרשעה אחת שעניינה סיוע להחזקת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר שבגינה נשא מאסר בעבודות שירות.

19. בחנתי את העונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון ואת נימוקי ההסדר, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מאוזן, מבוסס על שיקולים ראויים, ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמצו.

סוף דבר

20. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן, ולאחר שנדרשתי לרכיבי הענישה השונים שנכללו בהסדר הטיעון תוך בחינת היחס ביניהם והשפעתם ההדדית, החלטתי כאמור לכבד את הסדר הטיעון ולגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם-1:

א. 5 חודשי מאסר בפועל החל מהיום.

ב. מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת סמים או מרמה ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.

ג. מאסר בן חודשיים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת לפי סעיף 275 או 338(א)(1) ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.

ד. פיצוי כספי למשטרת ישראל בסך ₪ 4,000 שישולם בשמונה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.07.2019 ובכל אחד לחודש בשבעת החודשים העוקבים.

לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד סך הפיצוי כולו לפירעון מידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

על הנאשם-2:

א. מאסר בן 3 חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות באצטדיון טרנר בבאר שבע בהתאם לחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות שירות בשב"ס.

הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 01.07.2019 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום, כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת סמים או מרמה ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' סיוון תשע"ט, 04 יוני 2019, במעמד הצדדים.

